

“І в радості, і в біді найперше йдуть до профкому”

Голова профспілкового комітету Сарненської дистанції колії Раїса Харковець за 35 років своєї праці в цій дистанції колії, за сумлінну працю на залізничному транспорті та особистий вагомий внесок у його розвиток неодноразово відзначалася подяками, почесними грамотами керівництва дистанції, служби колії та керівництва Львівської залізниці і профспілки. Особливо пам'ятний для Раїси Михайлівни як голови профкому є знак “За активну роботу в профспілці”, яким її кілька років тому в Києві нагородило керівництво Ради профспілки залізничників і транспортних будівельників України.

Батько Раїси Михайлівни Михайло Сидорович Годунко у дистанції працював старшим інженером техвідділу, загалом віддавши залізниці 44 роки свого життя. З 1976 по 1986 роки очолював профспілкову організацію Сарненської дистанції колії. Раїса Михайлівна продовжила не лише сімейну залізничну династію, але й профспілкову. Раїсу Харковець ще й досі старожили дистанції називають Годунковою донькою. На жаль, минулого року не стало Михайла Сидоровича, та його батьківська наука залишилася дороговказом у житті його доньки Раїси. Однак профспілковим лідером Раїса Харковець стала не одразу...

Мрія Раїси Михайлівни вступити до Рівненського інституту водного господарства не здійснилася. Тоді батько порадив піти попрацювати в дистанцію колії. Сарни – вузлова станція, тому проблем із роботою на той час не було. Прийняли її на роботу монтером колії, а через рік дівчина вступила на заочну форму навчання до Чернівецького технікуму залізничного транспорту на спеціальність “Колійне господарство”. Робота була нелегкою, та завдяки дружньому колективу працювалося легко. Раїсі Михайлівні довелося трудитися на різних посадах – розподільвачем робіт, техніком на дільниці Сарни-Лунінець, згодом інженером із нормування праці. Навчилася й бухгалтерської справи – упродовж трьох років була звільненим бухгалтером у профкомі дистанції, невдовзі – бухгалтером дистанції.

П'ятнадцять років щодня

доїжджала на роботу дизель-поїздом до Сарн, але жодного разу не пошкодувала, що працює у дистанції колії. Ось уже майже 12 років Раїса Михайлівна Харковець очолює профспілкову організацію Сарненської дистанції колії.

На профспілковому обліку в дистанції 490 залізничників. Пропрацювавши понад 30 років у цій дистанції, Раїса Михайлівна добре знає характер робіт і проблеми кожного залізничника. Чим може, тим допомагає, адже коли трапляється біда, найперше йдуть до профорга. У її кабінеті затишно і комфортно, кожен, хто заходить до Раїси Михайлівни, завжди буде уважно вислуханий і одержить вичерпну відповідь на своє запитання. Якщо профорг чогось не знає, обов'язково проконсультується з фахівцями з дорожнього комітету профспілки.

– Не було такого, аби мені відмовили у консультації, – говорить Раїса Харковець, – завжди одержую найповніші роз'яснення з того чи іншого питання. Загалом дуже вдячна за співпрацю і взаєморозуміння усім працівникам дорпрофсожу і, звичайно, його голові Андрію Сенишину.

Папку із заявами, у яких працівники дистанції просять надати матеріальну допомогу, профорг Раїса Харковець не ховає в шафу, вона у неї на столі – під рукою.

– На жаль, усім максимально допомогти неможливо, та в допомозі не відмовляємо нікому. Кожна заява у мене на контролі, – каже Раїса Михайлівна.

Окрасою затишного кабі-

нету голови профкому, крім вирощених нею чудових декоративних зелених рослин, є кубки і грамоти спортивної команди Сарненської дистанції колії за перемоги у змаганнях із волейболу. Раїса Михайлівна з приємністю розповідає про волейбольну команду, яку очолює начальник дільниці №2 Володимир Денисюк і яка є переможцем не лише серед команд Рівненського вузла, але й серед усіх підрозділів служби колії. Добрі результати сарненці показують і на спартакіаді Львівської залізниці. Волейбольна команда “Дистанція колії”, у складі якої й сини начальника дільниці Володимира Денисюка – Володимир, оператор дефектоскопного візка, та Олександр, бригадир колії, постійно бере участь у першості району з волейболу. З найкращого боку знають волейболістів-коліяників і на Рівненщині.

– Про їхню перемогу цього сезону нещодавно написала місцева газета “Сарненські новини”, – продовжує розмову Раїса Михайлівна. – Ми гордимся, що маємо таку команду, тому стараємося допомагати їм у придбанні спортивної форми та м'ячів. Як можемо, так підтримуємо спортивний запал наших хлопців. Люблять колійники у вихідні дні й поганяти м'яча.

Частенько заходять до кабінету профорга й пенсіонери, яких у дистанції 284 особи, з яких 21 – ветерани та учасники Великої Вітчизняної війни. І для кожного Раїса Михайлівна знайде вільну хвилину, вислухає і потішиться їхніми приємними новинами. Коли ж трапилася біда, то знаходить слова розради, можливість допомогти. Вона ж виросла у цьому колективі і поважає цих самовідданих працюючих людей, які найкращі роки свого життя віддали нелегкій колійній праці. Як колись прислухався, допомагав колійникам її батько, так тепер його донька Раїса Харковець, як профорг має за обов'язок захищати інтереси людей, які обрали її своїм профспілковим лідером.

– У мене є порозуміння із

профспілковою організацією Рівненського вузла, дорпрофсожем та з керівництвом дистанції, – зазначає Раїса Михайлівна. – Якщо і виникають спірні питання з начальником дистанції Миколою Васильовичем Котяшем, то сідаємо і докладно обговорюємо суть справи, щоб знайти справедливе вирішення проблеми.

Дбає Раїса Харковець і про те, щоб і працівники дистанції, і їхні діти оздоровилися влітку в пансіонатах і дитячих таборах. Користується популярністю оздоровчий табір в Олександрії, що на Рівненщині, та найбільше діти люблять відпочивати у “Чайці”, що в Лазурному.

– Минулого року на морі побувало 10 дітей залізничників, і з кожним роком охочих більшає, – говорить Раїса Михайлівна. – Загалом минулого року за путівками дорпрофсожу в пансіонаті “Львівський залізничник”, що в Судакі, відпочило 56 осіб. Оскільки наш край славиться багатодітними сім'ями, то стараємося забезпечити їх безкоштовними путівками. Як-от, для працівника дистанції Павла Радчишина, у родині якого 10 дітей, було виділено безкоштовну путівку для нього і шести його дітей, а придбати квитки на автобус допоміг дорпрофсож. Загалом у Сарненській дистанції колії 59 багатодітних сімей. За потреби закупляємо лікувальні путівки у Трускавець.

Колійники вправно працюють, вмюють вони й змістовно відпочивати. Найбільше, за словами Раїси Харковець, праців-

ники дистанції із своїми сім'ями люблять відпочивати на Білому озері, що в Зарічнянському районі. Туди найдовшою діючою вузькоколійкою в Європі, протяжність якої сягає майже 106 км, курсує потяг за маршрутом Антонівка-Зарічне, та Раїса Михайлівна для таких поїздок на надзвичайно чисте, багате гліцериним озером, замовляє два-три мікроавтобуси. На озері можна порибалити – в цій водоймі водяться величезні вугрі. У такий спосіб сарненські колійники долучаються до так званого зеленого туризму.

У Сарненській дистанції колії 26 трудових династій, у дванадцятьох із них на залізниці працювало три покоління. Сукупний стаж трудової династії Раїси Харковець сягає понад 80 років. Щоправда, два брати пані Раїси свого часу навчалися в Чернівецькому технікумі залізничного транспорту, здобувши фах помічника машиніста та колійника, та із залізницею у них не склалося. Зате донька пані Раїси Ірина Вер'яненко працює в дистанції техніком.

Важко повірити, що ця тендітна симпатична жінка – вже тричі бабуся. Аби побачити свого наймолодшого онука Олександра, вирушає у далеку подорож до Франції. Коли ж повертається на Україну, то з радістю поспішає у рідну дистанцію колії, де почалося і триває її трудове життя. Життя, у якому головною є любов до людей непростой залізничної професії.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото автора

ЗАСНОВНИКИ:

управління Львівської залізниці та дорпрофсож
Реєстраційне свідчення
КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАЩАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83

Заступник редактора

Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар

Галина КВАС.....226-25-67

Кореспонденти:

Орися ТЕСЛЮК.....226-32-03

Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65

Дмитро ПЕЛИХ.....226-36-23

Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83

Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34

Коректор Валентина СУГАН.....226-37-80

Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО.....226-46-80

**ЛЬВІВСЬКИЙ
ЗАЛІЗНИЧНИК**

Адреса редакції: 79000
м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua

ГС ДТГО “Львівська залізниця”
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ “Експрес-Банк”

Індекс газети 30223.

Виходить щоп'ятниці.

Тираж 36 812.

Замовлення 532.

Зверстано у комп'ютерному центрі редакції газети “Львівський залізничник”.
Комп'ютерна верстка
Антоня БЕГЛЯРОВА 226-38-15.

Склад редакційної колегії:

Ігор Паращак, Андрій Везденко, Орися Теслюк, Галина Квас, Олександр Гершуненко.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.

Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції. Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються. При цитуванні посилання на газету “Львівський залізничник” обов'язкове.

Газету віддруковано у “Видавничому Домі “Високий Замок”.